

GRUNDNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

8. september 2010

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv – 94/19/EF - om ændring af direktiv om indskudsgaranti- ordninger – KOM(2010) 368

Resumé

Som opfølgning på den finansielle krise og den efterfølgende justering af dækningsniveau og udbetalingsfrist i 2009 i indskudsgarantiordningen, foreslår Kommissionen nu yderligere justeringer og harmoniseringer i forhold til dækning, finansiering m.v. Ændringer skal øge effektiviteten og sikre ensartede konkurrencevilkår i Europa.

1. Baggrund og indhold

Forslaget blev fremsat den 12. juli 2010. Forslaget vil omarbejde direktiv 94/19/EF som ændret ved direktiv 2009/14/EF om indskudsgarantiordninger. Forslaget forelå på dansk den 22. juli 2010.

Forslaget indgår i en større pakke om garantiordninger, som også omfatter et forslag om ændring af direktiv 97/9/EF om investorgarantiordninger, samt en hvidbog om forsikringsgarantiordninger.

Forslaget skal endvidere ses i relation til Kommissionens kommende initiativer i forhold til etablering af afviklingsfonde og beskatning af bankerne mere generelt. Der foreligger endnu ikke konkrete forslag på disse områder.

Forslaget er baseret på art. 53, stk. 1 i Traktat om den europæiske unions funktionsmåde (TEUF), og det er omfattet af den almindelige lovgivningsprocedure. Forslagets hovedelementer beskrives nedenfor.

Dækning

Direktivet omfatter alle kreditinstitutter og alle ordninger uden forskel. Alle kreditinstitutter skal tilsluttes en indskudsgarantiordning. Ordningerne skal fremadrettet fortsat dække indlån indtil EUR 100.000. Medlemslandene kan

og vil fortsat have mulighed for at tilbyde højere dækning for højere beløb fsva. transaktioner i forbindelse med bolighandler og indlån, der er tilknyttet pensioner m.v. For boligtransaktioner dækkes kun indsættelser af mindre end 12 måneders varighed.

Definitionen af indlån med dækning strammes op, således at kun fordringer, hvor indskyderen har krav på at få det fulde beløb tilbagebetalt, kan anses for at være indlån med dækning. Strukturerede indlån, certifikater, og obligationer falder uden for men vil være omfattet af direktivet om investorgarantiordninger, der dog alene beskytter investoren mod tab som følge af svig, administrative forsømmelser eller driftsfejl. Det præciseres, at indlån i al fremmed valuta er omfattet af dækning.

Indskud, der udelukkes fra dækning, harmoniseres yderligere, og listen over indskud, der efter nationale regler kan udelukkes fra dækning, bortfalder. Der sker udelukkelse af finansielle virksomheder m.v. fra dækningen. Det præciseres, at indlån fra ikke-finansielle virksomheder er omfattet af dækning, at ikke tilskrevne renter indgår i dækningen, samt at dækningen udbetales i samme valuta, som indlånet opgøres efter. Dækning af regionale myndigheder – fx kommuner – bortfalder. Herudover bortfalder medlemslandenes mulighed for at fastsætte nationale regler vedrørende dækning af advokaters klientkonti og af indskud fra det pågældende instituts direktører, bestyrelsesmedlemmer. og disses pårørende

Modregning og fradrag i dækning af indskyderes eventuelle forpligtigelser over for det pågældende pengeinstitut tillades ikke længere. Dermed hviler dækningen på et bruttoprincip og ikke efter et nettoprincip, som er tilfælde i Danmark i dag.

Finansiering

Det foreslås, at ordningernes formuer efter 10 år skal svare til 1,5 procent af berettigede indskud. Ordningerne skal samtidig have passende nationalt fastlagte lånemuligheder på plads, der giver dem adgang til tilstrækkelig kortsigtet finansiering. Fordelingen mellem kontante indbetalinger og andre indeståelser er hhv. 75 procent og 25 procent. Pengeinstitutternes samlede bidrag kan inden for et regnskabsår højest udgøre 0,5 procent af instituttets berettigede indskud. Det relevante finanstilsyn kan fra sag til sag undtage pengeinstitutter, der ikke vil kunne klare betalingen, fra at betale ekstraordinære bidrag.

Det foreslås at etablere en gensidig lånefacilitet mellem ordningerne i de forskellige medlemslande. En ordning i pengenød kan låne indtil 0,5 procent af de dækkede indlån i den låntagende ordning. Landenes ordninger bidrager proportionalt til lånet efter andele af dækkede indlån. Lånet tilbagebetales over en 5-årig periode. Ordningerne, der udlåner penge, indtræder i første række i indskyderens krav under en konkursbehandling.

Det foreslås, at bidraget fra de enkelte pengeinstitutter gøres risikobaseret. Først bestemmes det totale bidragsbeløb, som skal indsamles i henhold til målet for ordningernes størrelse.

Dernæst fordeles bidragene ud fra de individuelle pengeinstitutters risikoprofil, således at pengeinstitutter med høj risikoprofil¹ kan bidrage op til 2 gange af det almindelige instituts bidrag, mens pengeinstitutter med lav risikoprofil bidrager med mindst 75 procent af normen.

Hele indlånsmassen – også kaldet ”berettigede indskud” - er i første omgang udgangspunkt for bidragsberegninger, indtil dækkede indlån over tid kan indgå.

Udbetalingsfrist

Udbetalingsfristen afkortes væsentligt med forslaget. Ordningerne skal godtgøre indskydere inden for en uge i stedet for 20 hverdage. Der er ikke længere behov for, at indskydere indgiver en anmeldelse. Ordningerne og pengeinstitutterne skal have adgang til at udveksle nødvendige fortrolige oplysninger.

Bidrag til krisehåndtering

Ifølge forslaget kan ordningen medvirke til helt eller delvist at udligne en regnskabsmæssig underbalance i forbindelse med overdragelse af aktiver og passiver fra et institut til et andet, såfremt en sådan løsning er mindre omkostningsfyldt end at lade instituttet gå konkurs og udbetale indskyderdækning. En sådan funktion kan kun udøves, så længe ordningens midler efter krisehåndteringen overstiger 1 procent af de dækningsberettigede indlån eller, hvis tilsynsmyndigheden godkender dette, 0,75 procent af de dækningsberettigede indlån.

Grænseoverskridende samarbejde

Ordningernes rolle udvides med henblik på at lette udbetalinger. Værtslandets ordning bliver dermed kontaktpunkt for indskydere i en filial fra et udenlandsk pengeinstitut. Det omfatter både kommunikation og udbetaling af dækning. Ordningerne skal kunne udveksle information.

Pengeinstitutters udtræden af en ordning for at indtræde i anden ordning

Der foreslås indført bestemmelser, der sikrer, at pengeinstitutter, der udtræder og ophører med at være medlem af en ordning for at indtræde i dækning i anden ordning, kan modtage godtgørelse for seneste bidragsbetaling (seneste 6 måneder) for at indbetale disse bidrag i den nye ordning.

Forbrugerinformation

Forbrugere skal modtage bedre information om dækning og garantiordninger. Nye kunder skal bl.a. underskrive et informationsblad. Reklamer

---

¹ Risikoprofilen bestemmes af nogle kerneindikatorer for kapitalgrundlaget, aktivernes kvalitet, rentabilitet og likviditet

om beskyttelse foreslås reduceret til faktuel information om hvilken konkret ordning, der tilbyder dækning.

Gennemsigtighed og ansvarlighed

Det foreslås, at ordningerne regelmæssigt offentliggør information om bl.a. opsparede midler, samlet kapacitet, resultat af stress test. Endeligt foreslås, at de nye europæiske tilsynsmyndigheder indsamler relevant information, udfører peer review og afgør, om betingelserne for lån mellem ordningerne er til stede samt træffer afgørelse i stridigheder.

Implementering og ikrafttræden

Direktivet foreslås implementeret 31. december 2012. Regler om forenkling og harmonisering af dækninger træder i kraft på implementeringstidspunktet. Det foreslås, at udbetalingsfristen på en uge træder i kraft den 31. december 2013. Det foreslås, at Kommissionen skal udarbejde rapport om muligheden for at etablere en ordning, der dækker hele det europæiske område, senest den 31. december 2014. Det foreslås, at ordningen skal være fuldt finansieret senest den 31. december 2020. Den gensidige lånefacilitet mellem ordningerne indføres samtidig.

2. Europa-Parlamentets holdning

Forslaget er fremsendt til Europa-Parlamentet. Der foreligger endnu ikke oplysninger om, hvornår Europa-Parlamentet forventes at udtale sig.

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen finder, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Målene med de foreslåede foranstaltninger kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på EU-plan. Dets bestemmelser går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de fastsatte mål. Kun med et EU-initiativ vil det være muligt at sikre, at kreditinstitutter, der opererer i mere end én medlemsstat, er underlagt de samme krav vedrørende indskudsgarantiordninger, og derved har lige vilkår og undgår unødvendige tilpasningsomkostninger i forbindelse med aktiviteter på tværs af grænser. Dette vil fremme yderligere integration på EU-markedet. Harmonisering af dækning og udbetalingsfrister kan ikke i tilstrækkelig grad opnås af medlemsstaterne, da det kræver harmonisering af en lang række forskellige retsfor skrifter i medlemsstaterne, og harmoniseringen kan derfor bedre opnås på EU-plan. Der er endvidere tale om et direktiv, der ændrer i det gældende direktiv på området.

Regeringens foreløbige vurdering er, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

4. Gældende dansk ret

Direktivforslagets område er reguleret i lov om en garantifond for indskydere og investorer med tilhørende bekendtgørelse.

5. Høring

Forslaget har været sendt i høring i EU specialudvalget for den finansielle sektor og med anmodning om eventuelle bemærkninger. På baggrund heraf er modtaget følgende bemærkninger til indholdet af notatet.

Danmarks Nationalbank (DN) påpeger, at der i fastlæggelse af den danske holdning bør tagets højde for Kommissionens forslag om overgang fra nettodækning til bruttodækning af indskud. Overgang til bruttodækning kan forøge indskydernes likviditet, idet indskydernes lån ikke fradrages i de midler, indskyderen har på sin konto. Dermed mindskes risikoen for, at midler fjernes fra banken.

DN ser endvidere et potentielt problem i, at der kun opnås godtgørelse for de seneste seks måneders bidrag, hvis et institut skifter fra en ordning til en anden. Det er DN's vurdering, at forslaget vil kunne udgøre en hindring i forhold til grænseoverskridende fusioner af europæiske institutter, og forslaget vil endvidere kunne få indflydelse på valget af juridisk struktur, så udenlandske aktiviteter, der drives i datterselskabsform, ikke omdannes til filialer.

Det er også DN's holdning, at Danmark bør arbejde for at kravene til fondens formue alene fastsættes på baggrund af de dækkede indskud og ikke på baggrund af berettigede indskud, da størrelsen af de berettigede indskud ikke synes at være relevant i forhold til direktivets formål.

Desuden støtter DN princippet om risikobaserede bidrag til finansiering af indskudsgarantiordninger.

Finansrådet (FR) finder, at den seneste forhøjelse af dækning til EUR 100.000 bidrager til finansiell stabilitet og rimelig beskyttelse af indskydere. FR finder dog imidlertid generelt, at forslaget er meget ambitiøst i sit sigte både med hensyn til finansieringen af garantiordningerne og den tidsmæssige horisont herfor samt i relation til det nuværende harmoniseringsomfang på området.

FR efterlyser behov for, at direktivet tillader fleksibilitet og råderum til at indrette sig efter de nye regler uden unødigt økonomisk belastning af pengeinstitutterne i en internationalt stærkt konkurrencepræget sektor.

FR finder endvidere, at det er væsentligt, at direktivforslaget ses i sammenhæng med de øvrige tiltag i EU med hensyn til at sikre den finansielle

le stabilitet, herunder sammenhæng med Kommissionens planer om bankafviklingsfonde.

FR peger på betydningen af indstillingen om fortsat fuld dækning af pensionsmidler, inklusive puljemidler. FR ser gerne, at dækningen af disse særlige typer af indskud finder sted på harmoniseret basis for at skabe ensartede konkurrencevilkår medlemslandene imellem.

FR finder, at finansiering af garantiordningen og dermed af formuen bør finde sted over mindst 15 år og gerne længere afhængigt af, hvor stort et beløb der skal indbetales ex ante. Finansieringen skal ske på harmoniseret grundlag i EU.

FR peger endvidere på, at overalt i direktivforslaget er bidragspligten sat til procentsatser i forhold til de ”berettigede indskud” (eligible funds) og ikke de ”dækkede indskud” (covered deposits). FR nævner, at det fremgår af forslaget, at Kommissionen efterfølgende – når målniveauet er nået – vil ændre dette til de dækkede indskud. FR finder, at direktivforslaget allerede nu bør ændres, således at ex ante bidragene sættes i forhold til pengeinstitutternes ”dækkede indskud”, da det er de dækkede indskud, som vil udgøre garantiordningens forpligtelser.

FR lægger vægt på, at udregningen af de risikobaserede bidrag, som de enkelte pengeinstitutter skal bidrage med til garantiordningerne, finder sted på et fuldt harmoniseret grundlag. Dette indebærer ifølge FR, at medlemslandene ikke bør kunne vælge de supplerende indikatorer.

For så vidt angår dækning af pensionsmidler, lægger FR stor vægt på, at pensionsopsparing i pengeinstitutterne fortsat kan dækkes fuldt ud af Garantifonden. Det fremgår af direktivforslagets betragtning 15, at ”medlemslandene bør ikke forhindres i at oprette systemer til beskyttelse af pensioner i almindelighed, som bør fungere adskilt fra indskydergarantiordninger.” FR finder, at det bør afklares, hvad der nærmere ligger i, at ordningerne ”bør fungere adskilt fra indskydergarantiordninger”. FR kan støtte forslaget, hvis der alene i sætningen ligger den konsekvens, at garantiordningen for så vidt angår tilbagebetaling af disse konti ikke nyder godt af den gensidige låneordning, der er etableret mellem EU's indskudsgarantiordninger.

For så vidt angår garantiordningernes gensidige lånemulighed er det FR's opfattelse, at en sådan gensidig lånemulighed helst skal udgå. Det er FR's holdning, at funktionen som ”lenders of last resort” bør udøves af centralbankerne og finansministrene.

For så vidt angår garantiordningernes placering af midler, finder FR, at begrænsningen på at placere maksimalt 5 procent af de disponible midler i ét selskab/koncern er sat alt for lavt set i henhold til det danske finansielle marked, og procentsatsen bør sættes væsentligt op – ikke mindst

over for koncerner. FR fremhæver, at det bør være muligt for ordningerne generelt at investere deres midler i danske realkreditobligationer og særligt dækkede obligationer.

Realkreditrådet (RR) finder, for så vidt angår hvilke lån, der er omfattet af dækning, at det er vigtigt, at der fortsat er adgang til fuld dækning for indskud af provenu af realkreditlån i forbindelse med belåning af fastejendom og ved nybyggeri. Hvis det ikke er muligt at opretholde den fulde dækning på de anført områder, lægger RR vægt på, at der fra dansk side arbejdes for en adgang hertil i direktivet. Dette gælder også den nuværende tidsramme på to år for dækningen for lån ved nybyggeri.

RR finder det væsentligt, at man fra dansk side arbejder for, at man fortsat kan have separate garantiordninger for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber.

Forsikring & Pension (F&P) har betænkelighed ved at opgive systemet med, at der ved udbetaling fra garantifonden kan ske modregning i skyldige beløb til den finansielle virksomhed. F&P nævner, at det ikke kan udelukkes, at der kan være situationer, hvor modregningsadgangen fører til helt uacceptable situationer for de berørte, men gennemgående er princippet om modregning sundt.

F&P har også betænkeligheder over planerne om at indføre lånefaciliteter på tværs af landegrænserne og må tage stærkt afstand fra et system, hvor der også kan lånes på tværs af finansielle sektorer. F&P nævner, at baggrunden for deres modstand er især, at forsikringsprodukter og forsikringsgarantier – ikke mindst på livsforsikringsområdet – er meget forskellige i medlemslandene, og at en låneordning derfor kan få meget forskellig virkning i medlemslandene.

F&P har endeligt betænkeligheder ved forslaget om, at garantiordningerne skal kunne gå ind med "førfinansiering" og dermed bidrage til krisehåndtering. F&P finder, at man bedre tjent med, at tilsynsmyndighederne håndterer disse spørgsmål, som i sidste ende er et nationalt anliggende.

Dansk Aktionærforening (DA) påpeger, at ophævelsen af adgang til modregning er en væsentlig forbedring af indskydergarantiordningen. DA finder, at den nuværende adgang til at foretage modregning er uheldig, fordi den medfører, at forbrugersens likviditetsberedskab pludselig kan blive reduceret.

DA anbefaler herudover, at der til indstillingerne tilføjes, at Danmark arbejder for, at forbrugernes adgang til indskydergarantiordningerne bliver så ukompliceret som mulig, herunder at princippet om at værtslandets garantiordning bliver forbrugernes kontaktpunkt i forbindelse med indskud i en filial af et udenlandsk pengeinstitut anvendes i videst mulig omfang.

Dansk Erhverv (DE) støtter en højere indskudsgaranti end de aktuelle 100.000 EUR. Det kunne eksempelvis være 250.000 EUR. DE anfører, at dækning af regionale myndigheder bortfalder efter forslaget og at dette kan medvirke til en yderligere konsolidering af de store banker, hvis kommuner ikke tør benytte de lokale banker som hovedbankforbindelse. Organisationen påpeger, at dette vil få negativ indflydelse på konkurrencen og på ønsket om at stimulere udkantsområder.

For så vidt angår modregningsadgang, finder DE det meget kritisk, at indlån ikke skal modregnes udlån inden udbetaling, og organisationen nævner at det, hvis en bank går konkurs, eksempelvis vil ramme en væsentlig del af detailhandlen og oplevelsesøkonomien. Sådanne virksomheder kan have flere dages omsætning stående i en bank, der går konkurs. Det er vigtigt for DE, at der lægges vægt på at nettodækningen videreføres.

DE nævner, at forbedret forbrugerinformation ikke kun skal omfatte forbrugere, men bør omfatte alle kundeforhold, herunder små og mellemstore virksomheder.

Håndværksrådet (HR) forholder sig til rådets medlemmer, der er små og mellemstore kunder, og nævner i relation hertil, at den nye grænse på 100.000 EUR ikke er tilstrækkelig høj. HR ser gerne, at man fra dansk side er mere ambitiøse mht. grænseværdien uden at omkostninger forbundet med en højere grænseværdi i sidste ende skal væltes over på kunderne.

6. Andre landes holdninger

Formandskabet forventes at indlede forhandlinger i september 2010.

Der er ikke kendskab til andre landes holdninger til forslaget.

7. Foreløbig dansk holdning

I forhold til dækningsberettigede indlån er det vigtigt for Danmark, at man kan fortsætte med at yde fuld dækning for særlige pensionsordninger og transaktioner i forbindelse med bolighandler. Begge forhold er dækket i Kommissionens forslag. Det vil i den forbindelse også være ønskeligt, at Danmark kan fortsætte med at yde fuld dækning for advokaters klientkonti. Dette er ikke tilfældet med Kommissionens forslag.

Fra dansk side er det centralt, at den danske ordning for håndtering af nødlidende pengeinstitutter kan rummes inden for direktivet, herunder at der opretholdes en nettodækning af indskuddene. Der arbejdes endvidere for, at kommuners indskud fortsat vil være dækket. Dette er ikke tilfældet i Kommissionens forslag.

Det er desuden vigtigt for Danmark, at indfasningen af ordningen bliver så lang, at institutternes soliditet ikke påvirkes unødigt negativt, samt at der i reglerne tages hensyn til den samlede påvirkning af sektoren i lyset af øvrige kommende reguleringsmæssige initiativer.

Fra dansk side ønskes fordele og ulemper ved en gensidige låneforpligtelse mellem forskellige landes ordninger uddybet. Reglerne for beskyttelse af indskydere ønskes endvidere integreret mest muligt med reglerne for beskyttelse af investorer, således at der sikres et effektivt samspil mellem de forskellige ordninger.

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Lov om en garantifond for indskydere og investorer samt tilhørende bekendtgørelse skal ændres.

Der vil være behov for at tilpasse Garantifondens regler for betaling af bidrag, herunder ved ændring af forretningsomfang. Der kan i den forbindelse være behov for at overveje, om Garantifonden har tilbagebetalingsforpligtigelser i forbindelse med implementeringen. Hvis eksempelvis et institut omdannes til filial af et udenlandsk pengeinstitut, eller hvis et institut reducerer sine forretningsaktiviteter, så tilbagebetales disse institutter med de gældende regler efterfølgende for den andel af bidrag i garantifondens formue, som ikke er anvendt, fordi fordelingen af de individuelle bidrag fastsættes således, at det enkelte instituts samlede bidrag svarer til instituttets andel af bidragsopgørelsen. I forslaget lægges op til, at hvis et institut omstrukturerer sin selskabskonstruktion og filialiserer et lokalt selvstændigt datterpengeinstitut ind i modervirksomheden, og dermed udtræder af en lokal garantiordning for at indtræde i hjemlandets ordning, så godtgør den ene garantiordning den anden garantiordning hvad der svarer til 6 måneders betalte bidrag. Forslaget rummer ikke mulighed for at tilbagebetale ikke anvendte midler til et institut, der eksempelvis frasælger betydelige forretningssegmenter.

Bestemmelser om dækningsberettigede indlån skal tilpasses. Indestående på advokaters klientkonti falder uden for definitionen, og den nuværende praksis med fuld dækning kan således ikke fortsætte. Praksis med ikke at dække indskud og midler tilhørende det pågældende instituts direktører og bestyrelsesmedlemmer eller selskaber, som indgår i koncernen med det pågældende institut, kan heller ikke fortsætte. Praksis med ikke at dække store aktionærer m.v. kan heller ikke fortsætte. Endvidere skal indlån fra regionale myndigheder udelukkes fra dækning.

Hertil kommer, at strukturerede indlån udelukkes fra dækning. Det er uklart, om puljemidler betragtes som strukturerede indlån og dermed om

de som udgangspunkt ikke indgå i opgørelsen af dækningsberettigede beløb. Det er dog opfattelsen, at puljemidler i et vist omfang omfattes af undtagelsesreglerne, således at Danmark fortsat vil kunne yde fuld dækning i disse tilfælde. Praksis med ikke at yde dækning for indskud og midler tilhørende andre institutter, der er tilsluttet garantiordningen, udvides til også at omfatte realkreditinstitutter, finansieringsinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsselskaber, forsikringsselskaber, investeringsforeninger, firmapensionskasser.

Bestemmelser om ordningens adgang til modregning af forpligtelser i kunders indlån skal ændres. Dermed vil garantiordningerne afvige fra principperne i konkursloven.

Bestemmelser om ordningens formue og fastsættelse af bidrag skal tilpasses forslaget. Ifølge forslaget skal ordningens formue svare til et målniveau på 1,5 procent af de dækningsberettigede indlån. Der skal også indføres mulighed for, at Finanstilsynet for enkelte institutter kortvarigt kan nedsætte bidragene til ordningen, hvis betaling af bidrag medfører, at et institut kommer i nød. Fastsættelse af de individuelle bidrag gøres risikobaseret. I tillæg til spørgsmålet om ordningernes formue og fastsættelse af bidrag skal findes en national løsning på, hvordan finansieringen af særlige indlån m.m., som dækkes fuldt ud, skal foregå, da omkostninger herved ikke er omfattet af EU bestemmelser om ordningens finansiering og fastsættelse af bidrag.

Bestemmelser om ordningens funktion skal tilpasses. Ifølge forslaget kan ordningen medvirke til helt eller delvist at udligne en regnskabsmæssig underbalance i forbindelse med overdragelse af aktiver og passiver fra et institut til et andet, såfremt en sådan løsning er mindre omkostningsfyldt end at lade instituttet krakke og udbetale indskyderdækning.

Der skal indføres nye bestemmelser, således at ordningen kan fungere som kontakt- og udbetalingsagent for andre landes ordninger i tilfælde af, at indskydere her i landet kommer i klemme som følge af, at et udenlandsk pengeinstitut, der har en filial her i landet, bliver nødlidende.

Der skal indføres nye bestemmelser, således at medlemslandene månedligt rapporterer til den europæiske banktilsynsmyndighed om udviklingen i beløb for dækningsberettigede indlån og dækkede indlån og ordningens formue. Oplysningerne skal være godkendt af tilsynsmyndigheden.

Der skal indføres nye bestemmelser om lån mellem medlemslandenes ordninger. Såfremt midlerne i en ordning er utilstrækkelige til at foretage udbetaling, har en underfinansieret ordning ret til at låne op til 0,5 procent af de dækningsberettigede indlån i egen ordning fra andre landes ordninger, såfremt en række betingelser er opfyldt.

Der vil skulle ske justeringer af reglerne om supplerende dækning for udenlandske filialer, såfremt der ydes dækningen ud over den generelle EUR 100.000 grænse.

Bestemmelser om udbetalingsfrister skal tilpasses i lyset af, at antallet af dage reduceres fra 20 hverdage til 7 dage. Der indføres nye regler om ordningernes placering af midler. Bestemmelserne om forbrugerinformation skal præciseres. Institutterne får bl.a. pligt til at oplyse forbrugerne om ikke-garanterede indlån. Hertil kommer indførelse af et informations-skema, som forbrugere får udleveret, og skal underskrive ved oprettelse af nye indlånskonti.

Udgifter til indskydergaranti dækkes af institutterne. Forslaget vil medføre merudgifter for de omfattede institutter til opbygning af en større formue og til den øgede tilsynsindsats fra Finanstilsynet overfor indskydergarantiordningen.

Der vil være ikke uvæsentlige skatteprovenumæssige konsekvenser som følge af forslaget, da indbetalinger til finansiering af indskudsgarantiordninger må anses som værende en driftsmæssig omkostning for de finansielle virksomheder.

Forslaget kan betyde, at ligningsloven muligvis skal justeres, hvis indskydergarantiordningen udvides til at kunne medvirke til hel eller delvis udligning af en regnskabsmæssig underbalance i forbindelse med overdragelse af aktiver og passiver fra et institut til et andet. Dette beror på, at de nuværende bestemmelser alene medtager ”beløb, som udbetales fra en frivillig ordning, jf. § 21 a i lov om en garantifond for indskydere og investorer”

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionen har i forbindelse med direktivforslaget fremlagt en konsekvensanalyse. Kommissionen vurderer overordnet set, at tilliden til bank-system vil blive væsentligt forøget med højere dækning, hurtigere udbetalinger og sundere finansiering af ordningerne. Indskydere vil føle større trykthed for, at deres indlån er sikret. Dette involverer uundgåeligt højere bidrag fra sektoren, som kan føre til lavere overskud.

Kommissionen skønner, at henholdsvis 95 procent af indskyderne og 72 procent af de dækningsberettigede indlån vil være fuldt dækket, såfremt dækningsbeløbet fastsættes til EUR 100.000. I Danmark skønnes, at henholdsvis 81 procent af indskyderne og 63 procent af de dækningsberettigede indlån vil være fuldt dækket, såfremt dækningsbeløbet fastsættes til EUR 100.000.

Hvis pengeinstitutterne overvælter de øgede bidrag fuldt ud på indskyderne, skønner Kommissionen, at indskyderne vil få reduceret deres ren-

teindtægter med mindre end 0,1 procent eller hvad der svarer til ca. 50 DKK årligt i gebyrer (eller 75-100 DKK årligt i krisetider). I Danmark må sektorens bidrag i opbygningsperioden forventes at blive højere end EU gennemsnittet, da den danske ordning kommer fra et udgangspunkt med et mere spinkelt (ex ante) beredskabsgrundlag. I 2007 udgjorde midlerne i den danske ordning ca. 0,25 procent af de dækkede beløb.

Kommissionen anslår, at udelukkelse af finansielle virksomheder fra de dækningsberettigede, vil have ubetydelige konsekvenser for beskyttelses-effekten af ordningen. Kommissionen anslår ligeledes, at udelukkelse af de regionale myndigheder fra de dækningsberettigede vil have ubetydelige konsekvenser for beskyttelseseffekten.

10. Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Kommissionen har i forbindelse med direktivforslaget fremlagt en konsekvensanalyse.

Forslaget om, at ordningernes finansiering skal bestå af 75 procent kontantindskud og 25 procent tilsagn, medfører, at der på EU niveau skal indbetales i alt ca. EUR 150 mia. og afgives garantier for EUR 50 mia. Ordningerne kunne i 2008 trække på ca. EUR 23 mia. Kommissionen skønner dermed, at sektorens bidrag til ordningerne må vokse 6 til 8 gange i forhold til dagens niveau.

I henhold til Kommissionens analyse er det vurderingen, at de øgede bidrag kan reducere pengeinstitutternes overskud med 4 procent årligt i de første fem år, og herefter 2,5 procent årligt i de efterfølgende fem år. Kommissionen skønner, at effekterne af forslaget for Danmark vil overstige EU-gennemsnittet, og at pengeinstitutternes bidrag kan reducere de årlige overskud med over 7 procent (10 procent i krisetider). De præcise konsekvenser for danske pengeinstitutter analyseres nærmere.

Forslaget vil ikke medføre væsentlige administrative byrder.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.